

ความพึงพอใจของคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่อการจัดการศึกษาปฐมวัย
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก

Satisfaction of the Child Development Center Executive Committee towards Early
Childhood Education Management of Local Administrative Organizations Mae Ramat
District Tak Province

จิตตภา รุ่งเรือง¹ มานพ เกตุเมฆ²
E-mail: Nine9dd@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับความพึงพอใจของคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่อการจัดการศึกษาปฐมวัย 2) เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่อการจัดการศึกษาปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก จำแนกตามเพศ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ คณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในปีการศึกษา 2562 จำนวน 169 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า ระดับความพึงพอใจของคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่อการจัดการศึกษาปฐมวัย โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก รายด้านพบว่าด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นมีค่าสูงสุด ($\bar{X} = 3.83, S.D. = 0.29$) รองลงมาคือด้านโภชนาการ ($\bar{X} = 3.82, S.D. = 0.39$) โดยด้านบุคลากรมีค่าต่ำสุด ($\bar{X} = 3.79, S.D. = 0.38$) การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่อการจัดการศึกษาปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำแนกตามเพศพบว่าไม่แตกต่างกัน ข้อเสนอแนะแนวทาง คือ ผู้บริหารท้องถิ่นควรที่จะสนับสนุนส่งเสริมหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กไปอบรมในหลักสูตรที่หน่วยงานภาครัฐและเอกชนจัดขึ้น คณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กควรร่วมมือกับชุมชนในการปรับปรุงภูมิทัศน์ และผู้บริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กควรหาผู้ดูแลและรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

คำสำคัญ: ความพึงพอใจ การจัดการศึกษาปฐมวัย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Abstract

This survey research aimed to study 1) The level of the child development center executive committee's satisfaction level towards the early childhood education management 2) To compare the satisfaction level of the child center executive committee with the early childhood education management of the organization local administration in Mae Ramat District, Tak Province, classified by gender. The sample used 169 people of the child development center executive committee in the academic year 2019 by simple sampling. Use questionnaires to collect information. Statistical analysis of data is mean, standard deviation, T-value test. The results found that satisfaction level of the child development center executive committee towards early childhood education management. The total and the aspects at high level. On each side, it was found that the local wisdom side had the highest value ($\bar{X} = 3.83, S.D. = 0.29$), followed by nutrition ($\bar{X} = 3.82, S.D. = 0.39$), where the personnel side had the lowest value ($\bar{X} = 3.79, S.D. = 0.38$). The satisfaction of the child development center executive committee towards the early childhood education management of local administrative organizations. Classified by gender not difference. The suggestion is that the local administrators should encourage the heads of child development centers to train in courses organized by the government and private sectors. The child development center committee should work with communities to improve the landscape and the administrators of child development centers should seek care and maintenance regularly.

Keywords: satisfaction, Early childhood education management, Local government organization

¹ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา คณะศิลปศาสตร์และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยพิษณุโลก

² อาจารย์ประจำสาขาการบริหารการศึกษา คณะศิลปศาสตร์และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยพิษณุโลก

ความเป็นมาของปัญหา

กระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบายจัดการศึกษาแก่เด็กระดับอนุบาล ทุกกลุ่มทั้งเด็กปกติ เด็กด้อยโอกาส และเด็กพิเศษโดยจัดให้ครอบคลุมทุกพื้นที่เพื่อให้โอกาสทั้งเด็กในเมือง และชนบท อย่างเท่าเทียมกัน ทั้งนี้ในการสนองนโยบายของรัฐที่ว่าจะเร่งขยายโอกาสทางการศึกษาในระดับอนุบาลในทุกรูปแบบให้ทั่วถึง เนื่องจากรัฐบาลได้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ได้กำหนดสิทธิและเสรีภาพของชาวไทยเกี่ยวกับการได้รับการศึกษา โดยชุมชนเป็นสิ่งแวดล้อมแรกที่เด็กรู้จักสังคมนอกบ้านเด็กจะมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กวัยเดียวกันและต่างวัยจากเพื่อนบ้านที่เด็กเล่นด้วย สภาพแวดล้อมและสังคมในชุมชนมีบทบาทสำคัญในการ ส่งเสริมพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ตลอดจนหล่อหลอมพฤติกรรมอุปนิสัย จิตใจและการปรับตัวของเด็ก โดยชุมชน สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทและส่งเสริมการจัดการศึกษาปฐมวัย และมีส่วนร่วมในการอบรมเลี้ยงดูเด็กเพื่อพัฒนาเด็กได้อย่างเต็มศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2559: 20) ซึ่งจากบทวิเคราะห์และข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาเด็กไทยโดยคณะกรรมการพัฒนาการศึกษาอบรม และเลี้ยงดูเด็ก การดูแลที่ดีที่ได้รับความรัก ความอบอุ่น จะทำให้เด็กเป็นผู้ที่มีความสดชื่นแจ่มใส มองโลกในแง่ดี รู้จักรักคนอื่น การพัฒนาเด็กจึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับบุคคล และสถาบันหลายฝ่าย ตั้งแต่ครอบครัว โรงเรียน ชุมชน สื่อมวลชน และสิ่งแวดล้อม ตลอดจน องค์กรที่จัดบริการพื้นฐานให้แก่เด็กระดับปฐมวัย จึงเป็นวัยทองของชีวิต ดังนั้น รัฐบาลจึงได้กำหนดนโยบายที่จะส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย โดยรัฐและเอกชนร่วมมือกันจัดบริการทางการศึกษาในระดับนี้อย่างทั่วถึง (สุมน อมรวิวัฒน์, 2558: 9) จากกระแสความเปลี่ยนแปลงในสังคมที่ผ่านมาพ่อแม่ ผู้ปกครองและชุมชน เห็นคุณค่าของการศึกษาและตระหนักถึงสิทธิของบุตรหลานที่จะต้องได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ ทำให้พ่อแม่ผู้ปกครองและผู้คนในชุมชนเริ่มมีความกระตือรือร้นที่จะเข้ามามีส่วนร่วมรับรู้และสนับสนุนการจัดการศึกษาให้แก่บุตรหลานของตน รวมทั้งตรวจสอบคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้เกิดความคาดหวัง และผลักดันให้เกิดการปฏิรูปการศึกษาและการตราพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

พระราชบัญญัติการพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ. 2562 มาตรา (6) ให้ผู้ดูแลเด็กปฐมวัยได้รับความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีในการพัฒนาเด็กปฐมวัย มาตรา 6 ให้หน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ที่เกี่ยวข้อง มีภารกิจร่วมกัน ดำเนินการเพื่อให้มีการพัฒนาเด็กปฐมวัย และดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรฐาน และแนวปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กปฐมวัยตามที่คณะกรรมการกำหนด รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้ดูแลเด็กปฐมวัยจัดให้เด็กปฐมวัยซึ่งอยู่ในความดูแลได้รับการพัฒนาตามมาตรฐานและแนวปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กปฐมวัยดังกล่าว (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562: 20) ซึ่งเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นรูปแบบหนึ่งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งอยู่ใกล้ชิดกับประชาชนที่สุดได้รับทราบปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นเป็นอย่างดี ประชากรส่วนใหญ่ที่อาศัยอยู่ภายในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และรับจ้างทั่วไป ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่มีเวลาเอาใจใส่ดูแลลูกหลานได้เต็มที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีแนวคิดที่จะนำเด็กในวัยอายุ 3-6 ปี ซึ่งเป็นวัยที่มีการพัฒนาทางด้านพื้นฐานของร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ตลอดจนมีการพัฒนาความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังเป็นการแบ่งเบาภาระการเลี้ยงดูบุตรหลาน โดยนำเด็กเข้ามาศึกษา อบรมเพื่อเตรียมความพร้อมที่จะศึกษาในระดับประถมศึกษาและให้เด็กได้รับอาหารครบถ้วน พอเพียงกับความต้องการของ ร่างกายตามหลักโภชนาการ มีการรับรู้เรื่องของสังคมใหม่นอกจากสังคมเฉพาะในครัวเรือนของตนเอง เนื่องจากเด็กจะได้พบเพื่อนใหม่ รู้จักการปรับตัวในการอยู่ร่วมกัน รู้จักรับผิดชอบการทำงานร่วมกัน ตลอดจนมีพัฒนาการพร้อมที่จะเรียนรู้ในระดับสูงขึ้นในระดับประถมศึกษาต่อไปการดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าว ทำให้ประชาชนได้รับประโยชน์ ซึ่งส่งผลต่อการให้ความร่วมมือและสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมในด้านอื่นๆ ของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลมากขึ้น ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบล จึงถือเป็นนโยบายสำคัญที่จะสนับสนุนการดำเนินงานด้านการจัดการศึกษาปฐมวัยให้กับบุตรของประชาชนในเขตพื้นที่ ให้มีคุณภาพดียิ่งๆ ขึ้นต่อไป

การศึกษาระดับปฐมวัย เป็นการให้บริการการศึกษาขั้นต้นที่รัฐมุ่งจัดให้กับเด็กก่อนวัยเรียน เพราะประสบการณ์ที่เด็กได้รับในช่วงอายุนี้ เป็นการสร้างพื้นฐานความพร้อมทั้งทาง ร่างกายจิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และเป็นพื้นฐาน ในการพัฒนาที่ดีสำหรับช่วงอายุ ต่อๆ ไปนอกจากนั้นการอบรมเลี้ยงดูและ ประสบการณ์ต่างๆ ที่เด็กได้รับในระยะต้นของชีวิต เป็นรากฐานการพัฒนาคุณภาพประชากร (กระทรวงศึกษาธิการ, 2559: 1) ตามหลักจิตวิทยาทางการศึกษาเกี่ยวกับการดูแลเด็กระยะแรกเริ่มจัดได้ว่ามีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ช่วงที่สำคัญที่สุดในการวางรากฐานพัฒนาการของมนุษย์คือ ตั้งแต่อยู่ในครรภ์ถึงอายุ 6 ปี เป็นช่วงเวลาที่มีการเจริญเติบโตทางร่างกายและระบบประสาทอย่างรวดเร็ว มีความ อ่อนไหวต่ออิทธิพลของสิ่งแวดล้อมมากกว่าในช่วงอายุอื่นๆ ของชีวิต ดังนั้นถ้าเด็กไม่ได้รับการ ดูแลหรือได้รับการดูแลไม่ถูกต้องในช่วงเวลาดังกล่าว จะมีผลทำให้ไม่สามารถจะ

พัฒนาได้อย่างเต็มที่หรืออาจเกิดปัญหาทางพัฒนาการ ซึ่งยากแก่การแก้ไขได้ในภายหลัง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2559: 6) แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (2560-2564) ได้กำหนดให้การศึกษาระดับอนุบาลเป็นการศึกษาตามแนวระบบโรงเรียน และเป็นการศึกษาในลักษณะการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาความพร้อมของเด็ก เพื่อรับการศึกษาในระดับต่อไป การจัดการศึกษาระดับนี้อาจจัดในรูปของ ชั้นเด็กเล็กอนุบาลศึกษา หรือพัฒนาเด็กในรูปแบบต่างๆ อาทิเช่น กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุขกระทรวงมหาดไทยทบวงมหาวิทยาลัย ตลอดจนองค์กรเอกชนต่างๆ ได้จัดการศึกษาระดับนี้อย่างกว้างขวาง โดยมุ่งให้เด็กปฐมวัยทุกคนได้รับบริการ เพื่อเตรียมความพร้อมอย่างน้อย 1 ปี ก่อนเข้าเรียนระดับอนุบาล และให้ถือเป็นการจัดการศึกษาในระบบโรงเรียน เรียกว่าการดำเนินการศึกษาก่อนภาคบังคับ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2559: 29)

ผู้ศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบงานด้านการจัดการศึกษาของเทศบาลตำบลทุ่งหลวง อำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก จะศึกษาความพึงพอใจของคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่อการจัดการศึกษาปฐมวัย ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก เพื่อนำข้อมูลจากการวิจัยในครั้งนี้ มาใช้ในการปรับปรุงคุณภาพการจัดการศึกษาปฐมวัย ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่อการจัดการศึกษาปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่อการจัดการศึกษาปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก จำแนกตามเพศ

สมมติฐานของการวิจัย

คณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งหมด 20 แห่ง ในเขตอำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก ในปีการศึกษา 2562 แห่งละ 15 คน รวม 300 คน (กรมการปกครอง, 2562)
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ คณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 20 แห่ง ในเขตอำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก จำนวน 169 คน ในปีการศึกษา 2562 ซึ่งได้มาโดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan, 1970) และใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling)
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งได้แบ่งออกเป็น 3 ตอน มีรายละเอียดดังนี้
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) เกี่ยวกับเพศ
ตอนที่ 2 ระดับความพึงพอใจของคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่อการจัดการศึกษาปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก มีข้อความถาม จำนวน 50 ข้อ ลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 7 ด้าน ได้แก่ ด้านบริการ ด้านโภชนาการ ด้านเด็กปฐมวัย ด้านบุคลากร ด้านสิ่งแวดล้อมปลอดภัย ด้านการมีส่วนร่วม และด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น
ตอนที่ 3 คำถามปลายเปิด ข้อเสนอแนะและแนวทางเกี่ยวกับการจัดการศึกษาปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก
4. วิธีการสร้างเครื่องมือ
4.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา แหล่งความรู้ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก เพื่อนำมาวิเคราะห์ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา

4.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการศึกษาปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอ แม่ระมาด จังหวัดตาก

4.3 กำหนดโครงสร้างแบบสอบถาม เป็นลักษณะระดับความพึงพอใจของคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ต่อการจัดการศึกษาปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก จำนวน 7 ด้าน

4.4 สร้างข้อคำถามการศึกษาระดับความพึงพอใจของคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่อการจัดการศึกษาปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก ตามจำนวนข้อที่กำหนดให้

4.5 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข

4.6 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหาร การศึกษา และการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 3 ท่าน

4.7 หาความเที่ยงตรงเนื้อหา (Content Validity) ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับ วัตถุประสงค์ (Index of Concordance: IOC) จากนั้นนำผลตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านมาวิเคราะห์ความเที่ยงตรง เชิง เนื้อหา เลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.05 ขึ้นไป ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถาม เท่ากับ 1.00 ทุก ข้อ ถือว่ามีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา จำนวน 50 ข้อ

4.8 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญและปรับปรุงแก้ไขตามที่เสนอแนะ แล้วนำเสนออาจารย์ที่ ปรึกษาตรวจสอบอีกครั้ง

4.9 นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try out) กับ คณะกรรมการบริหารศูนย์ พัฒนาเด็กเล็กในเขตอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก จำนวน 30 คน นำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.79

4.10 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามทั้งฉบับเป็นครั้งสุดท้าย โดยคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาก่อนนำไปใช้เก็บรวบรวม ข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่าง

4.11 จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูล

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 ทำหนังสือจากมหาวิทยาลัยพิษณุโลก ขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณะกรรมการบริหารศูนย์ พัฒนาเด็กเล็กต่อการจัดการศึกษาปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างใน การศึกษาค้นคว้า

5.2 ผู้ศึกษาวิจัยนำแบบสอบถามไปส่งให้คณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่อการจัดการศึกษาปฐมวัยขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

5.3 รวบรวมข้อมูลแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้มาดำเนินการตามขั้นตอนของการวิจัย

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้นำข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม จัดระบบข้อมูลลงรหัสข้อมูลโดยใช้โปรแกรม คอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

6.1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามใช้การแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ (Percentage) ของผู้ตอบแบบสอบถาม

6.2 วิเคราะห์ข้อมูลการระดับความพึงพอใจของคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่อการจัดการศึกษาปฐมวัยของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้ว นำมาแปลผลโดยใช้เกณฑ์ของเบสท์ (Best) แบ่งเป็น 5 ระดับ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2544: 75) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง อยู่ในระดับน้อยที่สุด

6.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นจำแนกตามเพศ โดยการทดสอบค่าที (Independent Sample)

6.4 วิเคราะห์ข้อมูลสรุปข้อเสนอแนะของคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่อการจัดการศึกษาปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิดใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

7. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบทางสถิติแบบที่ t-test (Independent Sample) การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย

1. ระดับความพึงพอใจของคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่อการจัดการศึกษาปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก โดยมีรายละเอียดดังตาราง 3 แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความพึงพอใจของคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่อการจัดการศึกษาปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก ภาพรวมและรายด้าน

การจัดการศึกษาปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านบริการ	3.81	0.40	มาก
2. ด้านโภชนาการ	3.82	0.39	มาก
3. ด้านเด็กปฐมวัย	3.79	0.41	มาก
4. ด้านบุคลากร	3.79	0.38	มาก
5. ด้านสิ่งแวดล้อมปลอดภัย	3.81	0.30	มาก
6. ด้านการมีส่วนร่วม	3.80	0.30	มาก
7. ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.83	0.29	มาก
รวมเฉลี่ยทั้งสิ้น	3.81	0.12	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับความพึงพอใจของคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่อการจัดการศึกษาปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.29) ด้านโภชนาการ ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.39) ด้านบริการ ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.40) ด้านสิ่งแวดล้อมปลอดภัย ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.30) ด้านการมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.30) ด้านเด็กปฐมวัย ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.41) และด้านบุคลากร ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.38) ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่อการจัดการศึกษาปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก จำแนกตามเพศ

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่อการจัดการศึกษาปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก จำแนกตามเพศ

ลำดับ	ความพึงพอใจของคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	เพศชาย		เพศหญิง		t	Sig.
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1.	ด้านบริการ	3.80	0.42	3.83	0.39	-36	.65
2.	ด้านโภชนาการ	3.84	0.40	3.79	0.37	.75	.71
3.	ด้านเด็กปฐมวัย	3.85	0.40	3.71	0.42	2.13	.82
4.	ด้านบุคลากร	3.85	0.37	3.69	0.38	2.72	.66
5.	ด้านสิ่งแวดล้อมปลอดภัย	3.85	0.29	3.76	0.31	1.72	.65
6.	ด้านการมีส่วนร่วม	3.82	0.28	3.78	0.33	.78	.13
7.	ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.81	0.31	3.86	0.27	-97	.22

จากตารางที่ 2 พบว่าการเปรียบเทียบระดับระดับความพึงพอใจของคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่อการจัดการศึกษาปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก จำแนกตามเพศในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. ผลการศึกษาข้อเสนอแนะและแนวทางของคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่อการจัดการศึกษาปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก

ข้อเสนอแนะและแนวทางของคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่อการจัดการศึกษาปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก พบว่า ผู้บริหารท้องถิ่นควรที่จะสนับสนุนส่งเสริมหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กไปอบรมในหลักสูตรที่หน่วยงานภาครัฐและเอกชนจัดขึ้น และคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กควรร่วมมือกับชุมชนในการปรับปรุงภูมิทัศน์และผู้บริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กควรหาผู้ดูแลและรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

อภิปรายผล

1. ระดับความพึงพอใจของคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่อการจัดการศึกษาปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหาร หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ได้ตระหนักและให้ความสำคัญบริหารจัดการการครอบคลุมทุกๆ ด้าน ได้แก่ ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านโภชนาการ ด้านบริการ ด้านสิ่งแวดล้อมปลอดภัย ด้านการมีส่วนร่วม ด้านเด็กปฐมวัย และด้านบุคลากร ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ผุสดี ศรีเพ็ญ (2557) ศึกษาเรื่องสภาพการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง อำเภอโพทะเล จังหวัดพิจิตร พบว่า สภาพการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง อำเภอโพทะเล จังหวัดพิจิตร โดยภาพรวมมีสภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีสภาพการดำเนินงานสูงสุดจากมากไปน้อย ได้แก่ด้านการมีส่วนร่วมและสนับสนุนจากทุกภาคส่วน รองลงมาได้แก่ด้านส่งเสริมเครือข่ายการพัฒนาเด็กปฐมวัย ด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย ด้านการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ส่วนด้านที่มีสภาพการดำเนินงานน้อยที่สุด ได้แก่ด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร และสามารถอภิปรายเป็นรายด้านได้ดังนี้

ด้านบริการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหาร และหัวหน้าศูนย์ ได้เอาใจใส่ของผู้ดูแลเด็ก ได้กำหนดค่าวัสดุสนับสนุนอุปกรณ์การเรียนการสอนค่าเทอม กำหนดเวลาที่รับส่งเด็กมาที่ศูนย์ และให้มีผู้ดูแลกับเด็กอย่างพอเพียงตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิตยา ค้อไผ่ (2556) ที่ศึกษาเรื่องการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาสภาพการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดกาฬสินธุ์ และสมรรถนะบุคลากรของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง แนวทางการแก้ไขปัญหาคือ ครูผู้ดูแลเด็กจะต้องมีการร่วมประชุมปรึกษากับผู้ปกครองเด็กอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง โดยเฉพาะในโอกาสกิจกรรมวันสำคัญต่างๆ และควรมีโอกาสออกเยี่ยมบ้านเด็ก นำระบอบดูแลช่วยเหลือเด็กมาใช้ ครูผู้ดูแลเด็กและผู้ปกครองของเด็กควรมีการแลกเปลี่ยนข้อมูล ทำความเข้าใจพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ต้องยอมรับและร่วมมือกันรับผิดชอบ ช่วยกันพัฒนาเด็กให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันมากขึ้น จะทำให้ครูผู้ดูแลเด็กมีเป็นมิตรกับเด็กและผู้ปกครองมากขึ้น ผู้ปกครองเกิดความไว้วางใจ เชื่อมั่นและศรัทธาต่อครูผู้ดูแลเด็ก ซึ่งจะส่งผลต่อพัฒนาการของเด็ก ข้อค้นพบจากศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบพบว่า ผู้บริหารที่มีการวางแผนการพัฒนาการศึกษาที่เป็นระบบ มีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายที่สอดคล้องกับการพัฒนาศูนย์ การให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของศูนย์เด็กเล็กจัดสรรบุคลากรและงบประมาณเพียงพอต่อความต้องการ จะช่วยส่งเสริมให้การจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านโภชนาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหาร หัวหน้าศูนย์ ได้เอาใจใส่ในเรื่องของความสะดวกที่ถูกลักษณะของสถานที่เตรียมปรุง อาหาร ความสะอาดและปลอดภัยของอุปกรณ์และภาชนะใส่อาหาร มีการจัดเมนูอาหารได้มาตรฐานครบหลัก 5 หมู่ ดูแลความสะอาดอย่างถูกลักษณะของอาหารและนม ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ รามจี (Ramgi, 1972: 19 – 20) ได้ศึกษาเรื่อง “การจัดการระดับปฐมวัยและสร้างเครื่องมือสำหรับประเมินโรงเรียนระดับปฐมวัย” (Pre-primary Institutions their Supervision) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาประวัติความเป็นมาของการศึกษาปฐมวัยในอินเดีย การนิเทศโรงเรียนในเรื่องสุขภาพอนามัย โภชนาการ รวมทั้งการจัดการศึกษาและแบบประเมินโรงเรียน ซึ่งมีหัวข้อต่างๆ คือ อาคารสถานที่ ครู นักเรียน การจัดกิจกรรมของนักเรียน การประเมินแบ่งเป็น 3 ระดับ ดีมาก ปานกลาง พอใช้ แบบประเมินนี้ผู้ควบคุมดูแล

การจัดระดับปฐมวัยเป็นผู้ประเมิน ผลการวิจัยพบว่าการประเมินคุณภาพด้านโภชนาการ ของเด็กปฐมวัยโดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก พร้อมกันนี้รามจีได้เสนอแนะให้ผู้ดูแลของปฐมวัยและผู้ใช้แบบประเมินแนะนำครูให้เลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับความสนใจของเด็ก

ด้านเด็กปฐมวัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนและผู้ดูแลเด็กเล็กได้ดูแลและส่งเสริมเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการด้านอารมณ์เหมาะสมกับวัย ให้เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการที่ขึ้นตามศักยภาพของตนเอง และส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการด้านสังคมเหมาะสมกับวัย ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ รามจี (Ramgi, 1972: 19 – 20) ได้ศึกษา “การจัดระดับปฐมวัยและสร้างเครื่องมือสำหรับประเมินโรงเรียนระดับปฐมวัย” (Pre-primary Institutions their Supervision) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาประวัติความเป็นมาของการศึกษาปฐมวัยในอินเดีย การนิเทศโรงเรียนในเรื่องสุขภาพอนามัย โภชนาการ รวมทั้งการจัดการศึกษาและแบบประเมินโรงเรียน ซึ่งมีหัวข้อต่างๆ คือ อาคารสถานที่ ครู นักเรียน การจัดกิจกรรมของนักเรียน การประเมิน แบ่งเป็น 3 ระดับ ดีมาก ปานกลาง พอใช้ แบบประเมินนี้ผู้ควบคุมดูแลการจัดระดับปฐมวัยเป็นผู้ประเมิน ผลการวิจัยพบว่าการประเมิน ด้านเด็กปฐมวัยโดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก

ด้านบุคลากร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าหัวหน้าศูนย์มีวิสัยทัศน์และพัฒนาศูนย์ชัดเจน บุคลากรมีความรู้ความสามารถเข้าใจจิตวิทยาเด็ก และมีแผนการเรียนการสอน และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรทิพย์ มาบุญ (2554) ศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลน้ำพี้ อำเภอทองแสนขัน จังหวัดอุตรดิตถ์ และศึกษาปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลน้ำพี้ อำเภอทองแสนขัน จังหวัดอุตรดิตถ์ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลน้ำพี้ อำเภอทองแสนขัน จังหวัดอุตรดิตถ์ ในแต่ละด้านพบว่าด้านการกำหนดนโยบายการศึกษาภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านบุคลากรพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ด้านงบประมาณพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ด้านความโปร่งใสพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ด้านความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลพบว่าอยู่ในระดับมาก ด้านการประสานงานพบว่าอยู่ในระดับมาก ด้านการวางแผนพบว่าอยู่ในระดับมาก และด้านการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก และภาพรวมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลน้ำพี้ อำเภอทองแสนขัน จังหวัดอุตรดิตถ์ อยู่ในระดับมาก

ด้านสิ่งแวดล้อมปลอดภัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหาร และหัวหน้าศูนย์ได้ดูแลเรื่องความสะอาดและความเพียงพอของสนามเด็กเล่น ให้มีแสงสว่างและการระบายอากาศเพียงพอ และมีการป้องกันแมลงและพาหะนำโรคตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ คำสี ลีนุกูเขียว (2558: 83) ได้ศึกษาการจัดการศึกษาปฐมวัยในสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1-5 ผลการวิจัยพบว่า สภาพการจัดการศึกษาปฐมวัยในสถานศึกษาขนาดเล็ก โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการจัดประสบการณ์ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม และด้านการประเมินพัฒนาการ ตามลำดับ ด้านการประเมินพัฒนาการ

ด้านการมีส่วนร่วม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหาร และหัวหน้าศูนย์ มีนโยบายในการจัดกิจกรรมร่วมชุมชนงานประเพณี และวันสำคัญทางศาสนา มีการประชาสัมพันธ์ ระบบสื่อสารของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เช่น เสียงตามสาย เอกสารประชาสัมพันธ์ มีการวางแผนและปฏิบัติร่วมกับชุมชน และให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิติยา ค้อไผ่ (2556) ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้ การศึกษาสภาพการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดกาฬสินธุ์และสมรรถนะบุคลากรของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง แนวทางการแก้ไขปัญหาคือ ครูผู้ดูแลเด็กจะต้องมีการร่วมประชุมปรึกษากับผู้ปกครองเด็กอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง โดยเฉพาะในโอกาสกิจกรรมวันสำคัญต่างๆ และควรมีโอกาสออกเยี่ยมบ้านเด็ก นำระบบดูแลช่วยเหลือเด็กมาใช้ ครูผู้ดูแลเด็กและผู้ปกครองของเด็กควรมีการแลกเปลี่ยนข้อมูล ทำความเข้าใจพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ต้องยอมรับและร่วมมือกันรับผิดชอบ ช่วยกันพัฒนาเด็กให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันมากขึ้นจะทำให้ครูผู้ดูแลเด็กมีเป็นมิตรกับเด็กและผู้ปกครองมากขึ้น ผู้ปกครองเกิดความไว้วางใจ เชื่อมั่นและศรัทธาต่อครูผู้ดูแลเด็ก ซึ่งจะส่งผลต่อพัฒนาการของเด็ก ข้อค้นพบจากศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบพบว่า ผู้บริหารที่มีการวางแผนการพัฒนาการศึกษาที่เป็นระบบ มีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าหมายที่สอดคล้องกับการพัฒนาศูนย์ การให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของศูนย์เด็กเล็กจัดสรรบุคลากรและงบประมาณเพียงพอต่อความต้องการ จะช่วยส่งเสริมให้การจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าหัวหน้าศูนย์ได้ส่งเสริมพัฒนาการเด็กทุกด้านได้เหมาะสมกับวัย ได้มีการจัดเก็บข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น และ มีการสำรวจแหล่งเรียนรู้จากชุมชน ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของนิติยา ค้อไผ่ (2556) ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้ การศึกษาสภาพการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่นในจังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ผู้บริหารที่มีการวางแผนการพัฒนาการศึกษาที่เป็นระบบ มีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าหมายที่สอดคล้องกับการพัฒนาศูนย์ การให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของศูนย์เด็กเล็กจัดสรรบุคลากรและงบประมาณเพียงพอต่อความต้องการ จะช่วยส่งเสริมให้การจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่อการจัดการศึกษาปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก จำแนกตามเพศในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภิมล จันทรักษา (2560) ศึกษาการจัดการศึกษาปฐมวัยในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร เขต 2 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนระดับปฐมวัยที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาปฐมวัยในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้ร่วมกับคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่อการจัดการศึกษาปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก ทั้งเพศชายและเพศหญิงร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาและนำมาปฏิบัติจริง ประกอบกับผู้บริหารได้ส่งเสริมให้ครูผู้ดูแลเด็กใช้ความรู้ด้านจิตวิทยาการเรียนรู้สำหรับเด็กทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน ส่งผลให้การเปรียบเทียบ ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อติศา เสนแก้ว (2560) ได้ทำการศึกษาความพึงพอใจของคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่อการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลเมืองบ้านบึง จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบความพึงพอใจของคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่อการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลเมืองบ้านบึง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศโดยรวมไม่แตกต่างกัน เช่นกัน

สรุปผลการวิจัย

ระดับความพึงพอใจของคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่อการจัดการศึกษาปฐมวัย โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก รายด้านพบว่าด้านด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นมีค่าสูงสุด รองลงมาคือด้านโภชนาการ โดยด้านบุคลากรมีค่าต่ำสุด ส่วนการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นกับความพึงพอใจของคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่อการจัดการศึกษาปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำแนกตามเพศในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก คือ ผู้บริหารท้องถิ่นควรที่จะสนับสนุนส่งเสริมหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กไปอบรมในหลักสูตรที่หน่วยงานภาครัฐและเอกชนจัดขึ้น และคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กควรร่วมมือกับชุมชนในการปรับปรุงภูมิทัศน์ และผู้บริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กควรหาผู้ดูแลและรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

1. ควรดำเนินการส่งเสริมด้านบุคลากรและการบริหารจัดการโดยพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมให้สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กรวมทั้งส่งเสริมให้ครูผู้ดูแลเด็กมีคุณธรรม มีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีจิตใจอ่อนโยนและรักเด็กอย่างเท่าเทียมกันตลอดจนส่งเสริมให้ครูผู้ดูแลเด็กมีความเข้าใจในการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอย่างมีประสิทธิภาพ
2. ควรดำเนินการส่งเสริมการพัฒนาด้านอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย โดยจัดสร้างอาคารสถานที่ให้มีความมั่นคงแข็งแรง รวมทั้งปรับสภาพแวดล้อมรอบๆ อาคารเรียนให้ร่มรื่นน่าอยู่มีความปลอดภัยสำหรับเด็กเพื่อให้เหมาะสมกับการทำกิจกรรมและเอื้อต่อการเรียนรู้
3. ควรมีการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาให้เข้ากับบริบทท้องถิ่นที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตั้งอยู่ซึ่งในการจัดทำหลักสูตรแต่ละครั้งควรให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเพื่อความสมบูรณ์ของหลักสูตร
4. ควรส่งเสริมชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และให้บทบาทชุมชนในการติดตามและประเมินผลของการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก นอกจากนี้ยังต้องมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้กับชุมชนให้เห็นถึงความสำคัญของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เพื่อให้ชุมชนมีความเข้าใจการมีส่วนร่วมและสนับสนุนการจัดการศึกษา

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ควรศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยของภูมิปัญญาท้องถิ่นต่อความสำเร็จของการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอื่นๆ เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับ

เอกสารอ้างอิง

- กรมการปกครอง. (2562). การพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดกระทรวงมหาดไทย. กรุงเทพฯ: กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ.(2559). ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2559. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- กระทรวงศึกษาธิการ.(2562). การจัดการศึกษาของเด็กปฐมวัยของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2562. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- คำสี ลีนภูเขียว.(2558). การจัดการศึกษาปฐมวัยในสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1-5 . วิทยานิพนธ์ สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2544). การวิจัยเพื่อการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: ทิปปลิเคชั่น.
- นิตยา ค้อไผ่. (2556). การดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ผุสดี ศรีเพ็ญ. (2557). การศึกษาสภาพการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง อำเภอโพทะเล จังหวัด พิจิตร. วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ. 4, 117
- พรทิพย์พา มาบุญ. (2554). การบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ตำบลน้ำพี้ อำเภอทองแสนขัน จังหวัดอุตรดิตถ์. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยพิษณุโลก.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.(2559). แนวการจัดโรงเรียนอนุบาล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- สุภิมล จันทร์รักษา. (2560). การจัดการศึกษาปฐมวัยในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2 ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษาวิทยาลัยบัณฑิตบริหารธุรกิจ.
- สมน อมรวิวัฒน์.(2558). ความคิดและภูมิปัญญาไทยด้านการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อดิศา เสนแก้ว. (2560). ความพึงพอใจของคณะกรรมการต่อการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลเมืองบ้านบึง จังหวัด ชลบุรี. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. Educational & Psychological Measurement, 30(3), pp. 607-610.
- Ramji Ambedkar. (1972). Grading in early childhood and creating tools for assessing early childhood schools. Poona: Bheem Patrika Publication.